

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”
Nr A - 1

TREŚĆ:

Poz. 1. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w sprawie taryfy radiofonicznej.

Poz. 2. Orzeczenie Ministra Przemysłu i Handlu o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 3. Orzeczenie Ministra Przemysłu i Handlu o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

1.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1948 r.

— wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania —
w sprawie taryfy radiofonicznej.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustaleniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 337) oraz art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 147) zarządzam, co następuje:

1. Taryfę radiofoniczną ustala się w brzmieniu według załącznika do niniejszego zarządzenia.

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r. Równocześnie przestają obowiązywać wszelkie dotychczas ogłoszone stawki opłat radiofonicznych, zwolnienia od tych opłat oraz ulgi nieprzewidziane w nowej taryfie.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA **Tadeusz Dietrich**

Załącznik do zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1948 r. w sprawie taryfy radiofonicznej.

TARYFA RADIOFONICZNA.

Obowiązuje od 1 stycznia 1949 r.

Nr. poz.	Wyszczególnienie opłat	Miesięczna opłata w złotych
1.	I. Opłaty abonamentowe normalne.	
	Za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiektach ruchomych):	
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi	350.—
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego mieszkania	250.—
	c) za każdy radioodbiornik bez lamp katodowych (detektor)	250.—
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego pobierający moc do 0,5 W oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	250.—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 0,5 W, lecz nie więcej niż 5 W	600.—
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia.	
2.	Za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w pomieszczeniach użytkowych (obiektach ruchomych) instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw (biura, warsztaty, magazyny, sklepy, lokale i tereny rozrywkowe, gastronomiczne, restauracje, cukiernie i t. p.) oraz w innych miejscach niż wymienionych w poz. 1:	
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi	1000.—

Nr. poz.	Wyszczególnienie opłat	Miesięczna opłata w złotych
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego pomieszczenia	500.—
	c) za każdy radioodbiornik bez lamp katodowych (detektor)	500.—
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego pobierający moc do 0,5 W oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	500.—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 0,5 W, lecz nie więcej niż 5 W.	1000.—
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia.	
	II. Opłaty abonamentowe ulgowe.	
3.	Z abonamentu ulgowego korzystają osoby i instytucje podane w pp. 4 i 5 na warunkach wskazanych w tych punktach. Opłaty wynoszą:	
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi	250.—
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego mieszkania lub też pomieszczenia	80.—
	c) za każdy radioodbiornik bez lamp katodowych (detektor)	100.—
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego, pobierający moc do 0,5 W, oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	80.—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 0,5 W, lecz nie więcej niż 5 W	200.—
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia.	
4.	Z abonamentu ulgowego za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiektach ruchomych) korzystają:	
	a) pracownicy państwowi i samorządowi,	
	b) pozostający w stosunku najmu pracy, jeżeli jest to główna podstawa ich utrzymania,	
	c) posiadacze gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania nieprzekraczającej równowartości 100 kwintali żyta w stosunku rocznym,	
	d) wojskowi w służbie czynnej,	
	e) osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne,	
	f) zwyczajni słuchacze szkół wyższych w wieku do lat 30-tu.	
	Osoby wymienione w p. 4 nie korzystają z abonamentu ulgowego, jeżeli są one płatnikami podatku obrotowego.	
5.	Z abonamentu ulgowego korzystają ponadto:	
	a) szpitale państwowe, samorządowe i społeczne, zakłady naukowe, wychowawcze, dobroczynne i opiekuńcze, za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych w ogólnych pomieszczeniach (obiektach ruchomych) użytkowych,	

Nr. poz.	Wyszczególnienie opłat	Miesięczna opłata w złotych	Nr. poz.	Wyszczególnienie opłat	Miesięczna opłata w złotych
	b) świetlice instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych, spółdzielczych, świetlice Wojska Polskiego, Milicji Obywatelskiej, stowarzyszeń, związków zawodowych, kulturalno-oświatowych, sportowych, politycznych oraz świetlice fabryk i przedsiębiorstw prywatnych.			nie, naprawę lub sprzedaż sprzętu radiotechnicznego wynoszą:	rocznie w złotych
	6. Za każdy punkt odbiorczy na słuchawki, zasilany z radiowęzła lub lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego, zainstalowany w szpitalach państwowych, samorządowych lub społecznych, pobiera się opłatę	40.—	a)	dla wytwórni sprzętu radiotechnicznego oraz dla warsztatów trudniących się naprawą sprzętu	6000.—
	7. Od opłat abonamentowych mogą być zwolnieni inwalidzi wojenni i inwalidzi wojskowi, jeżeli oprócz zaopatrzenia, pobieranego z funduszy publicznych, nie posiadają innych źródeł utrzymania, tudzież osoby ociemniałe, jeżeli wykażą się świadectwem ubóstwa.		b)	dla przedsiębiorstw i sklepów zajmujących się sprzedażą radiosprzętu	12000.—
	III. Opłaty rejestracyjne za wydanie zezwolenia radiofonicznego.			Opłaty te pobierane są za cały rok kalendarzowy; gdy jednak zezwolenie wydaje się dopiero w drugim półroczu kalendarzowym—pobiera się połowę tych opłat.	
	8. Opłata rejestracyjna jest pobierana jednorazowo przy wydaniu zezwolenia radiofonicznego w wysokości jednomiesięcznego abonamentu danej kategorii.		VI. Różne postanowienia taryfowe.		
	9. Głośniki przyłączone do radiowęzłów i zbiorowych urządzeń radiowych nie podlegają opłacie rejestracyjnej.		12.	Opłaty radiofoniczne pobiera się z góry. Jeżeli zezwolenia udzielono najdalej do dnia 15-go włącznie, opłatę pobiera się za cały ten miesiąc. Jeżeli zezwolenie zostało udzielone po dniu 15-tym miesiąca, opłatę pobiera się poczynając od dnia 1-go następnego miesiąca.	
	IV. Opłaty za założenie punktu odbiorczego radiofonii przewodowej.			Zasady te stosuje się również w wypadkach zgłoszenia zmian w urządzeniach radiodobiorczych, które powodują zmianę wysokości opłat radiofonicznych.	
	10. Opłaty za założenie punktu odbiorczego (doprowadzenie i głośnik lub słuchawki) pobiera się w wysokości kosztów własnych Polskiego Radia.			Nadpłacone sumy zalicza się na poczet abonamentu za dalsze miesiące.	
	V. Opłaty za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw radiotechnicznych.		13.	Zezwolenie na prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiekta ruchomych) wydaje się lokatorowi głównemu lub sublokatorowi.	
	11. Opłaty za wydawanie przedsiębiorstwom radiotechnicznym zezwoleń na wytwarzanie			Lokator główny lub sublokator zasadniczo uprawniony do korzystania z ulg — nie może korzystać z abonamentu ulgowego, jeżeli wspólnie z nim zamieszkuje osoba, będąca płatnikiem podatku obrotowego.	
			14.	Stosowanie jakichkolwiek ulg nieprzewidzianych w niniejszej taryfie jest niedozwolone.	

2.
ORZECZENIE Nr. 61

MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 grudnia 1948 r.

o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 7 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejściu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 pkt. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy podejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62),

orzekam:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa 5 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw ogłoszonych we właściwych Wojewódzkich Dziennikach Urzędowych na podstawie zarządzeń Przewodniczących Wojewódzkich Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw i co do przedsiębiorstw tych, po rozpoznaniu odwołań od postanowień Wojewódzkich Komisji do spraw

I. Województwo poznańskie

Wykaz dwudziesty trzeci przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 17), ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 9 poz. 104 z dnia 20 marca 1947 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia Przedsiębiorstw w Poznaniu z dnia 10 marca 1947.

Lp.	Lp. wykazu	Data i numer postanowienia Głównej Komisji	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Uwagi
1	275	25 XI.48 II.B.151/48	Kwaszarnia Kapusty Franz Stieger — Janowiec Wlkp.	kwaszarnia kapusty i ogórków	Składniki majątkowe podlegające przejściu na własność Państwa określi protokół zdawczo-odbiorczy zgodnie z postanowieniem Głównej Komisji z dnia 25.XI.48 II.B.151/48.

II. Województwo śląskie

Wykaz ósmy przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 17), ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 1 poz. 3 z dnia 15 stycznia 1947 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 18 grudnia 1946 r.

upaństwowienia przedsiębiorstw, zapadły postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosku o wydanie orzeczenia o przejściu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i nie ulega zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyr
Podsekretarz Stanu

Załącznik do orzeczenia Nr. 61 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 grudnia 1948 r.